

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/66/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121208374
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3121208374.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P.O.BOX 205 proti žalovanej G. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/X C, V., právne zastúpenej WEBER LEGAL, s.r.o., Duchnovičovo námestie 1, Prešov, IČO: 50680552, o zaplatenie 3.228,49 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 280,80 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 280,80 Eur od 28.5.2019 do zaplatenia zastavuje.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. žalobou podanou dňa 28.12.2021 požiadal súd, aby zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 3.228,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 28.5.2019 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer finance holding, a.s. v dôsledku zlúčenia tejto spoločnosti so žalobcom. Consumer finance holding, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX/XXXXXXXXXX zo dňa 15.7.2017, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku v sume 7.000 Eur. Pôžičku sa žalovaná zaviazala veriteľovi splatiť v 120 mesačných splátkach po 111,80 Eur, a to do celkovej sumy pôžičky 13.416 Eur. Žalovaná do podania žaloby uhradila celkovú sumu 5.863,60 Eur. Žalovaná svoj záväzok splácať pôžičku riadne a včas porušila, preto veriteľ listom zo dňa 27.3.2019 vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, veriteľ dňa 19.5.2019 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 22.5.2019. Veriteľ postupoval v súlade s § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka. Ku zosplatneniu došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne veriteľovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel veriteľ počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/447/2016. Žalobca zmluvnú pokutu proti žalovanej neuplatňuje. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť sumu 8811,29 Eur, ktorá predstavuje súčet predpísaných splátok

do zosplatnenia úveru a sumu po zosplatnení. Po odpočítaní úhrad žalovanej v sume 5.863,60 Eur a pripočítaní nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 280,80 Eur dlžná suma, ktorú žalobca uplatnil predstavuje 3.228,49 Eur. Žalobca uplatnil proti žalovanej aj zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Dlh žalovaná dobrovoľne nesplnila, preto sa žalobca obrátil so svojím nárokom na súd. Žalobca v podaní zo dňa 3.2.2022 na výzvu súdu učinenu podľa § 150 ods. 2 CSP k overovaniu bonity žalovanej uviedol, že občiansky preukaz žalovanej nebol odcudzený, žalovaná spĺňala štandardné riskové podmienky. Podpisom zmluvy prehlásila, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Tiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Vyhlásenia sú súčasťou zmluvy, žalovaná ich nijako nerozporovala. Žalovaná z titulu jej zamestnania preukázala výšku jej mesačného príjmu a výšku jej mesačných výdavkov. Vzhľadom na uvádzané hodnoty sa preto javí ako primeraná dohodnutá výška mesačnej splátky úveru. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť.

2. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila v podaní zo dňa 13.5.2022, ktorým navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedla, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno. Žalobca v žalobe síce uviedol, že žalovanú vzhľadom na povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyzval k úhrade dlžných splátok, ale neuviedol žiadne skutkové tvrdenia o tom, že výzva ako jednostranný právny akt bol žalovanej aj riadne doručený v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca teda netvrdil žiadne skutkové tvrdenia o tom, či a ako si splnil povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca tiež neuviedol žiadne tvrdenia o tom, že by vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 22.5.2019 bolo žalovanej aj riadne doručené; neuvádzal, či vôbec tento list podal na poštovú prepravu. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 283/2003, z ktorého vyplýva, že pri posudzovaní účinkov doručovania jednostranného právneho úkonu v súdnom konaní musí byť nepochybne preukázané doručenie tohto úkonu a nie je možné vychádzať len z predpokladov dôjdenia tejto zásielky adresátovi jednostranného právneho úkonu na základe odoslania tejto zásielky na poštu. Ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka je kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchýlnu dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Súdna prax zaujala k žalobcom tvrdenej fikcii doručenia odmietavé stanovisko, v zmysle ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenu len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Nemožno preto vychádzať z fikcie doručenia. Žalovaná popierala, že sa oznámenie zo dňa 22.5.2019 o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dostalo do sféry jej dispozície a popierala, že žalobca toto oznámenie zaslal žalovanej obyčajnou listovou zásielkou. Žalobca nepreukázal, že zmluvné podmienky, na ktoré sa v žalobe odvolával boli súčasťou zmluvného vzťahu. Preto pre neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena treba žalobu zamietnuť. Ďalej uviedla, že spotrebiteľský úver je podľa § 11 ods. 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkový, a to z dôvodu, že v zmluve sú nesprávne uvedené predpoklady pre výpočet RPMN - náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a nesprávne je uvedená doba trvania zmluvy - náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Uvedené má v zmysle judikatúry súdov ten istý účinok ako keby zmluva uvedené náležitosti neobsahovala. Zmluve síce je uvedený vzorec pre výpočet RPMN, ale bez dosadenia konkrétnych premenných a na jeho základe nie je možné vôbec skontrolovať správnosť výpočtu RPMN, a teda má to rovnaký účinok, ako keby v Zmluve neboli uvedené vôbec. Na podporu svojich tvrdení poukázala na Rozsudok SD EÚ vo veci C-448/17 Danko, kde v bode 66 odôvodnenia tohto rozsudku SD EÚ uzavrel, že: „Je potrebné dodať, že rovnako ako neuvedenie RPMN v zmluve o úvere sa musí posudzovať situácia, keď tak ako vo veci samej zmluva obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto RPMN, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu.“. K rovnakým záverom dospel i Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutí zo dňa 17.03.2021 č.k. 27CoCsp/54/2020-106. Termín konečnej splatnosti je v Zmluve vyjadrený správne, a to 20.07.2027. Doba trvania Zmluvy je vyjadrená nasledovne: Do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. V zmysle konštantnej judikatúry má byť doba trvania Zmluvy uvedená v jednotkách času (dni, týždne, mesiace, roky) tak, aby táto skutočnosť bola vyjadrená transparentne bez toho, aby spotrebiteľ musel vykonávať akékoľvek počty, aby sa dopracoval k transparentnej informácii. Navyše, táto skutočnosť je v Zmluve vyjadrená neurčito, nakoľko Zmluva zanikne aj v prípade, ak spotrebiteľ bude mať záväzky nevysporiadané, a to napríklad vyhlásením predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru zo strany banky. Ďalej žalovaná uviedla, že v zmysle judikatúry SD EÚ C-449/13 dôkazné bremeno konania s odbornou starostlivosťou zaťažuje veriteľa, nikdy nie spotrebiteľa. Žalobca teda neunesol ani len bremeno tvrdenia, nie to ešte dôkazné bremeno, k tomu, že neporušil (resp. ani to,

že hrubo neporušil) svoje povinnosti konať s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.. Uvedené má za následok neplatnosť zosplatnenia a bezúročnosť spotrebiteľského úveru a nič na tom nemení ani skutočnosť, že tieto údaje boli doplnené neskôr v žalobcovom podaní zo dňa 3.2.2022 (odpovedi na výzvu súdu). Rozhodujúcou skutočnosťou, resp. predpokladom pre požadovanie jednorazového splatenia spotrebiteľského úveru spotrebiteľom zo strany veriteľa je jeho konanie s odbornou starostlivosťou. Žalobca však v žalobe netvrdil ako a či vôbec konal s odbornou starostlivosťou podľa zákona č. 129/2010 Z. z., predmetné tvrdenia uvádza až v odpovedi, aj to len neurčito, všeobecne a vágne, a teda neuniesol nielen bremeno tvrdenia ale ani dôkazné bremeno k splnení tejto povinnosti. Všetky nové skutkové tvrdenia a dôkazy predložené žalobcom, ktoré nie sú obsiahnuté v žalobe, ale až v žalobcovom podaní zo dňa 3.2.2022, sú zmenou žaloby, ktorá je neprípustná podľa § 294 CSP.

3. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku proti žalovanej obchodnej spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., a navrhol pripustiť zmenu účastníka na strane žalobcu. Preto súd uznesením č.k. 20Csp 66/2021-70 zo dňa 8.7.2022 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.

4. Žalobca v podaní zo dňa 8.9.2022 vzal žalobu späť v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 280,80 Eur bez uvedenia dôvodu a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Trval na žalobe v časti o zaplatenie sumy 2.947,69 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 28.05.2019 do zaplatenia. Ďalej uviedol, že zosplatnenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté v zmluvných podmienkach - čl. 10 bod 2, ktoré sú súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX.. Podľa žalobcu nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť záver, že zákonodarcu vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaná sa dorúčením upozornenia podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámila. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkú alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovanej s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Žalovaná tak pozitívne vedela aj s ohľadom na bod 10.2 zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre ňu nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Nakoľko bola žalovaná preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, v zmysle ustanovení Zmluvy a Zmluvných podmienok, bola žalovaná formou Predžalobnej upomienky zo dňa 27.03.2019 upozornená na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti s tým, že poukázal na pripojenú doručenkú k predžalobnej upomienke. Keďže u žalovanej nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.05.2019 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.05.2019). Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanej len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanej adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bola žalovaná upozornená na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaná sa mohla o zosplatnení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Ďalej uviedol, že žalovaná nijakým spôsobom nerozporovala skutočnosť týkajúcu sa postúpenia pohľadávky na žalobcu a taktiež ani skutočnosť, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Podľa odborného vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.7.2014, ktoré bolo predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní pod sp.zn. 13C/79/2014, ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za splnenia zákonných podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2021, č.k. 14CoCsp/52/2020, bod 17 odôvodnenia, v ktorom odvolací súd samotné zosplatnenie pohľadávky považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami, a na uznesenie tohto súdu, č.k. 11CoCsp/11/2021 - 179 zo dňa 22.04.2021, bod 6.3 odôvodnenia a č.k. 16CoCsp/22/2021-2224 zo dňa 06.10.2021 bod 8 a 9 odôvodnenia, v ktorom sa súd nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu a rovnako Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru

pripísal deklaratórne účinky. Poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 36Csp/210/2020-144 zo dňa 21.09.2021: „Pretože ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je špeciálnym ustanovením, nie je podmienkou uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky, dohoda o tomto práve v zmluve, VOP a ani to nemusí byť v rozhodnutí určené a rovnako si veriteľ toto právo nemusí uplatniť do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Predložená zmluva o pôžičke č.. spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadne vrátane všeobecných obchodných podmienok podpísaná a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky a dojednania. Poukázal na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané.

5. Súd vec prejednal podľa § 180 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, žalovanej, ktorí boli riadne a včas predvolaní. Neprítomnosť žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej na pojednávaní bola ospravedlnená. Strany odročiť pojednávanie nežiadali.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, notárskej zápisnice N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017, zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.7.2017, zmluvy o poskytovaní služieb, listu zo dňa 27.3.2019 - predžalobnej upomienky, fotokópie neprevzatej zásielky od žalovanej, oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 22.5.2019, prehľadu splátok a úhrad ohľadom zmluvy o úvere, podania žalobcu zo dňa 3.2.2022, vyjadrenia žalovanej zo dňa 13.5.2022, príloh tohto vyjadrenia, návrhu na zmenu žalobcu zo dňa 6.7.2022, prílohy č. 3 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenia zo dňa 17.6.2022 o postúpení pohľadávky, rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, podania žalobcu zo dňa 8.9.2022, jeho príloh, oznámenia NBS vestník NBS čiastka 2/2018.

7. Dňa 15.7.2017 uzavrel Consumer finance holding, a.s. ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme bezúčelovej pôžičky vo výške 7.000 Eur žalovanej s tým, že žalovaná sa zaviazala uhradiť veriteľovi 120 mesačných splátok pôžičky po 111,80 Eur, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci, s uvedením celkovej čiastky vo výške 13.416 Eur, celkových nákladov spotrebiteľa v sume 6.416 Eur. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 15,90%, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 15,90%. Priemerná hodnota RPMN je uvedená vo výške 9,68%. V zmluve je uvedený dátum splatnosti prvej splátky 20.8.2017 a termín konečnej splatnosti je 20.7.2027. Doba trvania zmluvy je vymedzená slovami: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. V zmluve je uvedená odplata vo výške 15,90% a najvyššia prípustná výška odplaty vo výške 19,62%. V čl. 10 bod 10.2. zmluvy o pôžičke je uvedené, že veriteľ je oprávnený v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky veriteľa, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace a to za podmienok uvedených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa čl. 12 bodu 12.2. veta druhá zmluvy o pôžičke oznámenia zasielané dlžníkovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy dlžník príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy dlžník príslušné oznámenie odmietne prevziať. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží.

8. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad k zmluve o pôžičke za obdobie od 18.7.2017 do 31.10.2021 súd zistil, že žalovaná uhradila veriteľovi titulom pôžičky splátky od 18.7.2017 do 23.2.2021 v celkovej sume 5.863,60 Eur.

9. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.3.2019 veriteľ VÚB, a.s., vyzval žalovanú k úhrade nesplatených splátok pôžičky č. XXXXXXXXXXXX. v sume 335,40 Eur bezodkladne na označený účet s tým, že ak nebude uhradená splátka splatná v mesiaci január 2019 do 5.5.2019, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Z fotokópie poštovej obálky od žalovanej vyplýva, že upomienka jej bola poštou doručovaná na adresu jej bydliska uvedenú v zmluve o pôžičke, no vrátila sa neprevzatá v odbernej lehote odosielateľovi dňa 16.4.2019. VÚB, a.s. v liste zo dňa 22.5.2019 adresovanom žalovanej oznámil, že dlh z predmetnej pôžičky sa stal splatným v celom rozsahu 6.911,59 Eur naraz.

10. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní navrhol, aby súd neprihliadal na posledné podanie žalobcu zo dňa 8.9.2022, keďže toto bolo zrealizované mimo režimu ustanovenia § 167 CSP a platí

koncentračná zásada. Nestotožnil sa s tvrdeniami žalobcu v tomto podaní. Je totižto vždy potrebné okrem upomienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka spotrebiteľovi doručiť aj oznámenie o predčasnom zosplatnení úveru. V danom prípade žalovaná popiera, že by právny predchodca žalobcu žalovanej vôbec odoslal oznámenie o zosplatnení úveru. Ďalej uviedol, že právo na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka možno uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V žalobe je uvedené, že úver bol zosplatnený pre neuhradenie splátky splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Preto ak veriteľ úver zosplatnil listom zo dňa 22.5.2019, pre neuhradenie splátky splatnej bezprostredne pred zosplatnením, t.j. splatnej 20.5.2019, s jej úhradou v tom čase nebola žalovaná v omeškaní o viac ako tri mesiace a neuplynula ani 15 dňová ochranná doba v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a preto ide o neplatný právny úkon. Podľa názoru právneho zástupcu žalovanej zmluva o postúpení pohľadávky, na základe ktorej mal žalobca nadobudnúť pohľadávku zo zmluvy o pôžičke od pôvodného veriteľa je absolútne neplatná v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010, pretože postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná. V danom prípade konečná splatnosť podľa zmluvy o úvere mala nastať až v roku 2027. Žalobcovi preto chýba aktívna vecná legitímácia v tomto konaní.

11. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere /ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“/ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

12. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

13. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

14. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver..

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

17. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b}) na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, ^{18b}) a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 2 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti,

19. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere /ďalej len „Občiansky zákonník“/ Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

25. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer finance holding, a.s. a žalovanou vznikol občianskoprávny vzťah zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka. Zmluva bola uzatvorená na diaľku v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi pôžičku v sume 7.000 Eur, ktorú pôžičku sa žalovaný zaviazala vrátiť veriteľovi spolu s úrokmi v dohodnutých mesačných splátkach. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaná obsah zmluvy, jej formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca žalobcu vzorový text zmluvy, zmluvných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní pôžičiek iným spotrebiteľom. Žalovanej poskytol pôžičku veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaná pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejmé aj z jej označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver vo forme pôžičky v rámci svojho podnikania a žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Žalobca žalobou uplatnil proti žalovanej nárok na peňažné plnenia vyplývajúce z tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná nepopierala, že s veriteľom Consumer finance holding, a.s. uzatvorila uvedenú zmluvu o pôžičke a že na základe nej čerpala spotrebiteľský úver v sume 7.000 Eur, ktorý splatila v rozsahu 5.863,60 Eur.

26. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanej na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie v konaní (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Súd vecnú legitimáciu sporových strán skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

27. Predmetná pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere prešla z pôvodného veriteľa Consumer finance holding, a.s. na Všeobecnú úverovú banku, a.s. v dôsledku zlúčenia sa s týmto pôvodným veriteľom, ktorého právnym nástupcom sa stala Všeobecná úverová banka, a.s., ako to vyplýva z predloženej notárskej zápisnice N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017. Žalobca tvrdil, že pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými nadobudol od veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.6.2022. Prejav vôle VÚB, a.s. postúpiť pohľadávku na žalobcu vyplýva z prílohy č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok ako aj z oznámenia pôvodného veriteľa zo dňa 17.6.2022 o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanej.

28. Ustanovenie § 17 ods. 1 zákon č. 129/2010 Z.z. účinné ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok stanovuje osobitné podmienky, ktoré musia byť splnené pre spôsobilosť pohľadávky k jej postúpeniu na tretiu osobu. Podľa tohto ustanovenia veriteľ môže pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere previesť na tretiu osobu so všetkými právami s ňou spojenými len vtedy, ak a) ide o postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu(18b) na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b) a b) postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti

spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Obe podmienky musia byť splnené kumulatívne.

29. Zákon č. 129/2010 Z.z. ukladal pôvodnému veriteľovi (Consumer finance holding, a.s.) ako dodávateľovi aj povinnosti v súvislosti s posudzovaním schopnosti žalovanej - spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Cieľom právnej úpravy je zaistiť, aby spotrebiteľský úver bol poskytnutý len takému spotrebiteľovi, ktorý vzhľadom na jeho príjmy a výdavky má reálny predpoklad, že bude schopný úver v dohodnutých splátkach po dohodnutú dobu veriteľovi splácať. Zámerom zákonodarcu bolo predísť nežiadúcim situáciám, ku ktorým na finančnom trhu pri poskytovaní úverov spotrebiteľom dochádzalo v minulosti, keď úvery boli dodávateľom poskytnuté spotrebiteľom bez akéhokoľvek preskúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver alebo nedostatočného preskúmania bonity spotrebiteľa, pričom spotrebiteľia následne neboli schopní úver splácať podľa dohodnutých podmienok, a dochádzalo k zosplatneniu úverov a uplatňovaniu nárokov voči spotrebiteľom na súdoch. V spojitosti s posudzovaním bonity spotrebiteľa zákon na dodávateľa kladie zvýšené nároky. Povinnosťou dodávateľa je posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Postup dodávateľa stanovuje zákon. Aktívny má byť dodávateľ, ktorý je podľa zákona povinný vyžiadať od spotrebiteľa potrebné údaje o jeho pomeroch a potom s odbornou starostlivosťou (tak ako ju definuje zákon) posúdiť bonitu spotrebiteľa.

30. V zmysle § 7 ods. 15 zákona č. 129/2010 Z.z. je veriteľ povinný hodnoverne preukázať vynaloženie odbornej starostlivosti pri skúmaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Preto žalobca, ktorý tvrdil, že nadobudol pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol povinný preukázať, že jeho právny predchodca (Consumer finance holding, a.s.) ako pôvodný veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver. Na základe výzvy súdu, aby žalobca predložil listiny, z ktorých bude vyplývať ako pôvodný veriteľ zisťoval a posudzoval schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver pred uzatvorením predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. doručil žalobca súdu podanie zo dňa 3.2.2022. V ňom žalobca uviedol, že žalovaná spĺňala štandardné riskové podmienky, podpisom zmluvy žalovaná prehlásila, že všetky ňou uvádzané údaje sú pravdivé, že žalovaná preukázala výšku svojho mesačného príjmu, výšku svojich mesačných výdavkov. Vzhľadom na žalovanou uvádzané tvrdenia sa výška mesačnej splátky javila ako primeraná. Právny predchodca žalobcu nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať úver. Žalobca však neuviedol, aký mesačný príjem, aké peňažné záväzky deklarovala žalovaná, neuviedol, aké konkrétne údaje o príjmoch, výdavkoch žalovanej pôvodný veriteľ použil pri posudzovaní jej schopnosti splácať úver. V texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ani v iných listinách, ktoré boli predložené súdu zo strany žalobcu sa nenachádzajú žiadne údaje o príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave žalovanej. Súd uvádza, že je právne irelevantné, že žalovaná po podpise zmluvy neoznámila pôvodnému veriteľovi okolnosti, ktoré jej bránili v riadnom splácaní úveru a nepožiadala veriteľa o zníženie mesačnej splátky úveru, pretože zákonnou povinnosťou pôvodného veriteľa bolo dôsledne preskúmať bonitu spotrebiteľa pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže pôvodný veriteľ bol veriteľom podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. na základe rozhodnutia Národnej banky Slovenska ODB-6052-2/2015 zo dňa 28.8.2015 (rozhodnutie zadovážené z internetovej stránky NBS) mal udelené povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov, zákon na neho kladol prísnejšie nároky v súvislosti s posudzovaním bonity spotrebiteľa, konkrétne ustanovenie § 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere mu za účelom vynaloženia odbornej starostlivosti ukladalo povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých úverových registrov. Žalobca netvrdil, že pôvodný veriteľ preveroval úverovú históriu a platobnú disciplínu žalovanej v nebankovom registri klientskych informácií, a nepredložil žiaden hodnoverný dôkaz o tom, že pôvodný veriteľ overoval peňažné záväzky z úverových registrov (napr. výpis z takéhoto registra datovaný pred uzatvorením predmetnej úverovej zmluvy). Pôvodný veriteľ bol povinný v úverových registroch overiť všetky spotrebiteľom uvedené údaje, najmä údaje o jeho mesačných príjmoch, o peňažných záväzkoch spotrebiteľa existujúcich pred uzavretím predmetnej zmluvy o úvere. Spotrebiteľ žiadajúci o úver mohol mať ku dňu žiadosti aj iné nesplatené peňažné záväzky než tie, ktoré uviedol v žiadosti o úver, a z týchto záväzkov vyplývajúca povinnosť ich pravidelného splácania znižuje schopnosť spotrebiteľa splácať úver, o ktorý spotrebiteľ veriteľa žiada. Iné peňažné záväzky spotrebiteľa, ich celkovú výšku, výšku mesačných splátok, dobu a rozsah ich prípadného nesplácania spotrebiteľa mohol pôvodný veriteľ detailne overiť práve nahliadnutím do úverových registrov a až vtedy mohol dostatočne posúdiť schopnosť spotrebiteľa

splácať úver v dohodnutých mesačných splátkach. Žalovaná namietala, že žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere dodržal povinnosti v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.. Aj ak by v tomto smere žalovaná nenamietala, súd bol povinný z úradnej povinnosti preskúmať či veriteľ splnil povinnosti v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-679/2018 zo dňa 5.3.2020, zo záverov ktorého vyplýva, že články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinností veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny, v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne.

31. Keďže žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ, ktorý uzavrel so žalovanou predmetnú úverovú zmluvu, dodržal povinnosť podľa § 7 ods. 16 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., t.j., že posúdil schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na údaje získané z úverových registrov, musel súd konštatovať, že zo strany pôvodného veriteľa pri skúmaní schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver nedošlo k vynaloženiu zákonom vyžadovanej odbornej starostlivosti. Uvedené porušenie povinnosti pôvodného veriteľa má podľa § 11 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. za následok, že pôvodný veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.5.2019 je preto absolútne neplatné. Pohľadávka z úveru sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Konečná splatnosť úveru mala podľa zmluvy o úvere nastať až dňa 20.7.2027. Preto podľa § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. nebol veriteľ oprávnený postúpiť nezosplatnenú pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretej dňa 14.6.2022. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nenadobudol pohľadávku voči žalovanej na zaplatenie nesplateného zostatku úveru s úrokom z predmetnej zmluvy o úvere. Žalobcovi z tohto dôvodu chýba aktívna vecná legitimácia v konaní.

32. Keďže žalobca vzal žalobu späť pred začatím pojednávania v časti o zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 280,80 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 280,80 Eur od 28.5.2019 do zaplatenia, súd podľa § 145 ods. 2 CSP výrokom I. konanie v tejto časti zastavil.

33. Vzhľadom na absenciu aktívnej vecnej legitimácie žalobcu súd výrokom II. žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Nebolo potrebné sa zaoberať s dôvodmi tvrdenými žalovanou, na základe ktorých mal byť spotrebiteľský úver bez poplatkov a bezúročný.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa § 256 ods. 1 CSP Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

37. Žaloba bola vzatá späť a konanie bolo zastavené v časti o zaplatenie nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v sume 280,80 Eur, no žalobca netvrdil, žeby tento procesný úkon učinil pre správanie sa žalovanej, a preto v tejto časti žalobca procesne zavinil zastavenie konania a v zmysle § 256 ods. 1 CSP vzniklo žalovanej právo na náhradu trov zastavaného konania. Súd žalobu vo zvyšnej časti o zaplatenie 2.947,69 Eur zamietol a preto vzhľadom na zásadu úspechu vzniklo úspešnej žalovanej podľa § 255 ods. 1, 2 CSP právo na náhradu trov konania. Súd potom podľa § 262 ods. 1 CSP výrokom III. vyslovil, že žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.